

بسمه تعالی

مسابقه حدیث ۸ (ادب و احترام)

حدیث (1) امام علی علیه السلام:

ای جوانان! آبرویتان را با ادب و دیتتان را با دانش حفظ کنید.

حدیث (2) امام صادق علیه السلام:

مؤمن همواره خانواده خود را از دانش و ادب شایسته بهره مند می سازد تا همه آنان را وارد بهشت کند.

حدیث (3) امام حسن عسکری علیه السلام:

در مقام ادب همین بس که آنچه برای دیگران نمی پسندی، خود از آن دوری کنی.

حدیث (4) امام حسن عسکری علیه السلام:

اظهار شادی نزد غم‌دیده، از بی ادبی است.

حدیث (5) امام علی علیه السلام:

هیچ ثروتی چون عقل و هیچ فقری چون جهل و هیچ میراثی چون ادب و هیچ پشتیبانی چون مشورت نخواهد بود.

حدیث (6) امام علی علیه السلام:

علم میراث گرانبھائی است و ادب لباس فاخر و زینتی است و فکر آئینه ای است صاف.

حدیث (7) رسول اکرم صلی الله علیه و آله:

من ادب آموخته خدا هستم و علی، ادب آموخته من است. پروردگارم مرا به سخاوت و نیکی کردن فرمان داد و از بخل و سختگیری بازم داشت. در نزد خداوند عزوجل چیزی منفورتر از بخل و بد اخلاقی نیست. بد اخلاقی، عمل را ضایع می کند، آن سان که سرکه عسل را.

حدیث (8) امام علی علیه السلام:

مردم، به ادب (فرهنگ و تربیت) درست، نیازمندترند، تا به طلا و نقره.

حدیث (9) امام علی علیه السلام:

نفس آدمی بر بی ادبی سرشته شده است و بنده فرمان دارد که پایند ادب نیکو باشد. نفس آدمی با طینت خود در میدان مخالفت می تازد و بنده می کوشد آن را از خواسته ناروایش برگرداند، پس هرگاه عنان نفس را رها سازد، شریک تبهکاری اوست و هر کس نفس خود را در خواهش هایش یاری رساند، در قتل خود همدست نفس شده است.

حدیث (10) امام علی علیه السلام:

ادب بیاموزید، زیرا که [در این صورت] اگر پادشاه باشید، برجسته می شوید، اگر میانه باشید، سرآمد می شوید و اگر تنگ دست باشید، با ادبتان گذران زندگی می کنید.

حدیث (11) امام علی علیه السلام:

برای ادب آموزی‌ات همین بس که از آنچه از دیگران نمی‌پسندی ، دوری کنی.

حدیث (12) آنس:

یکی از کنیزان امام حسن علیه‌السلام دسته گلی به ایشان تقدیم کرد. امام به او فرمود: تو در راه خدا آزادی! دلیل این کارشان را پرسیدم. فرمود: خداوند، ما را [این گونه] ادب آموخته است ، آن‌جا که {در قرآن کریم} می‌گوید: «و چون احترام شُدید، به بهتر از آن، پاسخ گوئید» و بهتر از هدیه او، آزادی او بود!

حدیث (13) علی بن حَکَم:

دعبل بن علی به خدمت امام رضا علیه‌السلام رسید و امام امر فرمودند انعامی به او بدهند . دعبل آن را گرفت، اما خدا را سپاس نگفت . امام به او فرمودند : چرا خداوند را سپاس نگفتی؟! دعبل گفت : پس از مدتی بار دیگر خدمت امام رضا علیه‌السلام رسیدم و ایشان فرمودند انعامی به من بدهند . من گفتم : خدا را سپاسگزارم . امام به من فرمودند : ادب را به‌جا آوردی.

حدیث (14) امام علی علیه‌السلام:

به ادب و تربیت نفس خود پرداختم و برای آن / ادبی بهتر از تقوای الهی در تمام حالاتش نیافتم
و اگر از پس این امر برنیامد / برای آن چیزی بهتر از دم فرو بستن از دروغ نیافتم
و از غیبت مردمان، همانا غیبت آنان را / خداوند با عظمت در کتاب‌ها حرام کرده است
ای نفس، اگر سخن تو / نقره است، سکوت طلاست

حدیث (15) نوف البکالی:

امیر المؤمنین علیه السلام را دیدم که شتابان می رود . عرض کردم : مولای من کجا می روی؟ فرمودند : «ای نوف رهایم کن! آرزوهایم مرا به پیشگاه محبوب می کشاند». عرض کردم : مولای من! آرزوهایتان چیست؟ فرمودند : «آن کس که مورد آرزوست ، خود آنها را می داند و نیازی نیست به غیر او بگویم . بنده را همین ادب بس که در نعمت‌ها و نیازش ، غیر پروردگارش را شریک نگرداند» .

حدیث (16) پیامبر صلی الله علیه و آله :

از خندیدن بی تعجب [و بی جا] یا راه رفتن و سخن گفتن بی ادبانه بپرهیز.

حدیث (17) امام علی علیه السلام :

دوستی با شخص بی ادب ، صمیمانه نخواهد شد.

حدیث (18) امام علی علیه السلام :

در حالی که در واقع از کمترین مال برخوردار هستید، در ظاهر بهترین حال را از خود نشان دهید ؛ زیرا خداوند متعال ، بندگان با ایمان با معرفتش را این گونه نیکو ادب نموده که [در وصف فقیران پارسا] فرموده است : شخص بی خبر آنان را از شدت خویشنداری توانگر می پندارد . ایشان را از نشانه‌هایشان می شناسی ، با اصرار (چیزی) از مردم نمی خواهند.

حدیث (19) امام صادق علیه السلام :

آن که خدا را شناخت ، از او ترسید و آن کس که از خدا ترسید ، ترس از خدا او را به عمل به فرمان او و در پیش گرفتن ادبش واداشت . پس فرمان برداران ادب شده به ادب خدا و اطاعت کنندگان دستورهای او را بشارت ده که بر خداست که آنها را از فتنه‌های گمراه کننده برهاند.

حدیث (20) امام حسن عسکری علیه السلام:

شادی کردن در حضور غمگین، از ادب به دور است.

حدیث (21) امام صادق علیه السلام:

سوگند به خدا، هر کس که حقیقت سجده را به جای آورد، زیان نکرد و کسی که در سجده، به خوبی به خداوند نزدیک شد، هرگز از خداوند دور نیست. و آن که به {ساحت مقدس} او بی ادبی کرد و حرمتش را زیر پا گذاشت، و به غیر او دل بست، هرگز به او نزدیک نشد.

حدیث (22) امام علی علیه السلام:

کسی که از ادب بی بهره باشد و شیفته بازی شود، به ریاست نمی رسد.

حدیث (23) امام علی علیه السلام:

تو را سفارش می کنم به مدارای با مردم و احترام به علما و گذشت از لغزش برادران (دینی)؛ چرا که سرور اولین و آخرین، تو را چنین ادب آموخته و فرموده است: «گذشت کن از کسی که به تو ظلم کرده، رابطه برقرار کن با کسی که با تو قطع رابطه کرده و عطا کن به کسی که از تو دریغ نموده است.»

حدیث (24) امام علی علیه السلام:

با علما معاشرت کن تا علمت زیاد، ادب نیکو و جانت پاک شود.

حدیث (25) امام صادق علیه السلام:

شیطان ، در عالمِ بی‌بهره از ادب بیشتر طمع می‌کند تا عالمِ برخوردار از ادب . پس ادب داشته باشید و گرنه شما، بیابانی (فاقد تمدن) هستید.

حدیث (26) امام علی علیه‌السلام:

بر عاقل است که بدی‌هایش را در دین، اندیشه، اخلاق و ادب یادداشت کند و به‌خاطرش بسپارد و برای از بین بردن آنها بکوشد.

حدیث (27) پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله:

فرزندانتان را به سه چیز ادب کنید: عشق به پیامبرتان، عشق به خاندان او، و قرآن خواندن.

حدیث (28) امام صادق علیه‌السلام:

پدرم علیه‌السلام مرا به سه چیز ادب آموخت و از سه چیز نهی‌ام فرمود . سه نکته ادب این بود که فرمود :
فرزندم! هرکس با دوست بد بنشیند ، سالم نمی‌ماند و هر کس گفتارش را کنترل نکند ، پشیمان می‌شود ، و هر کس به جایگاه‌های بد وارد شود ، مورد بدگمانی قرار می‌گیرد (زیر سؤال می‌رود) و آن سه چیز که مرا از آن نهی فرمود: دوستی با کسی که چشم دیدن نعمت کسی را ندارد، و با کسی که از مصیبت دیگران شاد می‌شود و با سخن‌چین.

حدیث (29) امام علی علیه‌السلام:

راستگو بودن و پرهیز نمودن از دروغ، زیباترین اخلاق و بهترین ادب است.

حدیث (30) امام علی علیه‌السلام:

کسی که خود را پیشوای مردم قرار داده، باید پیش از آموزش دیگران، خود را آموزش دهد و پیش از آن که دیگران را با زبان، ادب بیاموزد، با کردارش ادب آموزد و البته آموزش دهنده و ادب‌آموز خود بیش از آموزگار و ادب‌آموز مردم، شایسته تجلیل است.

حدیث (31) امام صادق علیه‌السلام:

اگر در عُمرت دو روز مهلت داده شدی، یک روز آن را برای ادب خود قرار ده تا از آن برای روز مُردنت کمک بگیری. به امام گفته شد: این کمک گرفتن چگونه است؟ فرمودند: به این که آنچه را از خود برجا می‌گذاری، خوب برنامه‌ریزی کنی و محکم‌کاری نمایی.

حدیث (32) امام علی علیه‌السلام:

برای ادب‌آموزی، تجربه‌ها کافی‌اند.

حدیث (33) امام علی علیه‌السلام:

بهترین ادب‌ها آن است که تو را از حرام‌ها باز دارد.

حدیث (34) امام علی علیه‌السلام:

شب و روز بر هر کس بگذرد، او را ادب می‌کند، فرسوده‌اش می‌نماید و به مرگ نزدیکش می‌سازد.

حدیث (35) امام صادق علیه‌السلام:

کمال ادب و مروت در هفت چیز است: عقل، بردباری، صبر، ملایمت، سکوت، خوش‌اخلاقی و مدارا.

حدیث (36) امام سجاد علیه‌السلام:

شما ای اهل بصیرت! پند گیرید و خدا را برای این که هدایتتان کرد ، سپاس گوید و بدانید که از قبضه قدرت خداوند ، به سوی قدرتی دیگر بیرون نتوانید رفت ، و خدا و فرستاده اش ، به زودی کردار شما را می بینند و آن گاه ، در پیشگاه او ، گرد آورده می شوید . پس از اندرزها بهره گیرید و ادب شایستگان را داشته باشید.

حدیث (37) امام علی علیه السلام:

خدایا مرا عقلی کامل ، تصمیمی نافذ، خردی برتر، دلی پاک، دانشی فراوان و ادبی والا روزی کن و تمام اینها را به سود من قرار ده نه به زیانم، ای مهربانترین مهربانان.

حدیث (38) امام علی علیه السلام:

هر چیزی به عقل نیاز دارد و عقل به ادب نیازمند است.

حدیث (39) امام علی علیه السلام:

تو با ادب ارزش گذاری می شوی، پس آن را با بردباری زینت بخش.

حدیث (40) امام رضا علیه السلام:

روایت می کنم که جبرئیل علیه السلام به نزد پیامبر خدا فرود آمد و گفت : ای پیامبر خدا! خداوند تو را سلام می رساند و به تو می فرماید : بخوان به نام خدای مهرگستر مهربان، هرگز به آنچه اصنافی از ایشان را از آن برخوردار کرده ایم ، چشم مدوز که زیور زندگی دنیاست تا ایشان را بیازماییم . و بدان که روزی پروردگار تو بهتر و پایدارتر است ، پس پیامبر خدا صلی الله علیه و آله به کسی فرمود تا جار بزند : هر کس [با عمل به این آیه] به ادب خدا آراسته نگردد ، روحش با حسرت از دنیا جدا می شود.

«صلوات»